

Dosarul nr. 2rac-328/19

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul Central (jud. Gh. Burdujan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: G. Colev, D. Fujenco, L. Caraianu)

ÎNCHEIERE

7 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Dincov Prim",

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Dincov Prim" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Cătădeni-Lux" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 martie 2019 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 01 noiembrie 2017 SRL „Dincov Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cătădeni-Lux” cu privire la încasarea datoriei în sumă de 76246,66 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 1999,12 de lei și a taxei de stat în sumă de 2347,38 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că a vândut și livrat, iar pârâtul a cumpărat și recepționat marfa în sumă totală de 77971,39 de lei, conform facturilor fiscale: JV5621429 din 04.02.16; JV5621443 din 09.02.16; JV5621510 din 09.03.16; JV5621544 din 17.03.16; JV5621582 din 31.03.16; JV7568472 din 21.04.16; JV7568577 din 26.05.16; JV8920101 din 30.06.16; JV8920150 din 15.07.16; JV8730215 din 03.08.16; JV8730293 din 18.08.16; JV8730346 din 30.08.16; JV8730411 din 22.09.16; JV8730567 din 14.11.16.

Reclamantul a menționat că la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată datoria constituia 76246,66 de lei, fiind parțial achitată de către pârât. Totodată, pentru neexecutarea în termen a obligației de plată, reclamantul a considerat că pârâtul datorează dobândă de întârziere în sumă de 1999,12 de lei.

A indicat reclamantul că la data de 16.08.2017 a expediat în adresa pârâtului notificare cu privire la restituirea datoriei, însă aceasta a rămas fără un careva răspuns.

Prin hotărârea din 08 noiembrie 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Dincov Prim" împotriva SRL "Cătădeni-Lux": s-a încasat din contul SRL "Cătădeni-Lux" în beneficiul SRL "Dincov Prim" datoria în sumă de 53752,40 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 1999,12 de lei și taxa de stat în sumă de 2347,38 de lei, iar în total suma de 58098,90 de lei.

Prin decizia din 25 martie 2019 a Curții de Apel Comrat, a fost admisă cererea de apel depusă de SRL "Cătădeni-Lux", casată integral hotărârea din 08 noiembrie 2018 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central și emisă o hotărâre nouă prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Dincov Prim" împotriva SRL "Cătădeni-Lux" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că contractul de vânzare-cumpărare este valabil și toate dispozițiile acestuia urmau a fi executate de către părți. Conform pct. 3.3 "Achitarea pentru marfa vândută se efectua de două ori pe lună, la data de 1 și 15", astfel, instanța de fond urma să ia în considerare că aceste condiții erau valabile.

De asemenea, Curtea de Apel Comrat a constatat că reprezentantul pârâtului a depus probe care au confirmat faptul că din marfa care a fost livrată conform contractului, s-a realizat doar o cantitate neînsemnată, restul mărfii în sumă de 67697,28 de lei se afla în stocul companiei SRL "Cătădeni-Lux", ceea ce se confirmă prin lista mărfurilor și prin actul de verificare a datoriei.

A mai invocat instanța de apel că conform condițiilor contractuale, SRL "Cătădeni-Lux" nu este obligată să achite marfa nerealizată, iar SRL "Dincov Prim" nu a prezentat probe pentru a confirma faptul realizării de către SRL "Cătădeni-Lux" a mărfii.

La 14 iunie 2019 SRL "Dincov Prim" a declarat recurs împotriva deciziei din 25 martie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond și cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat și apreciat în mod eronat legea, normele dreptului procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată. A mai invocat recurentul că instanța de apel a apreciat eronat concluziile instanței de fond, ca fiind vădit neîntemeiate și în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la data de 25 martie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 18 aprilie 2019.

Astfel, recursul declarat la data de 14 iunie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL "Dincov Prim", completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL ”Dincov Prim”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SRL ”Dincov Prim”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Dincov Prim”, împotriva deciziei din 25 martie 2019 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Victor Burduh